

# FEJÉRMEGYEI NAPLÓ

POLITIKAI, TÁRSADALMI ÉS SZÉPIRODALMI KÖZLÖNY.

Megjelen hetenkint 3-szor: <b>hétfőn s szombaton este és csütörtökön délelőtt.</b> <i>Kéziratok nem adóznak vissza.</i>	Előfizetheti a kiadóhivataltban és minden megyei postahivataltal.  Szerkesztőség és kiadóhivatal: Székesfejérvár, art.-Istrán-tár 1.	Feladás szerkesztő és kiadó: <b>KOVÁTS ISTVÁN.</b> Társzerkesztő: <b>BONITZ FERENC.</b>	Előfizetési ár: Egész évre . . . 6 frt — kr. Félévre . . . 3 frt — kr. Negyedévre . . . 1 frt 50 kr. Egyes szám ára 5 kr.	A 32 helyre osztott oldal helyenkint 50 kr. Bélyegilleték külön 30 kr. Nyitlár soronként 50 kr. Törlésbéri hirdetésekért eszmény
---	--	--	---	---

## A liberalizmus a korona ellen.

(2) Igeni: a liberalizmus a korona ellen. Mert csak, és csakis a korona ellen intézett támadásokat látunk és lát velünk együtt minden elfogulatlanul gondolkodó magyar ember azon brutális fenyegetésekben, melyeket a kormány és a hozzá közelálló politikai pártok által inspirált liberális sajtó már hetek óta az udvari méltóságok, a katolikus főpapság, a katolikus mágnások s egyáltalában mindazok ellen szór, a kik a liberális egyházpolitikát ellenzik. Valóban szomorúan állhat a liberalizmus ügye Magyarországon, ha elveinek diadalravitelére már nincs tisztességes eszköze, csak a megfélemlítés, a hazugság, a gyanúsítás és most a koronának megfélemlítése is.

Bebizonyítsuk-e, hogy a liberalizmus kétségbeesett vergődésében immár a koronára is mer pressziót gyakorolni, immár a koronát is meri fenyegetni? Hogy a liberális kormány már hónapok óta hamisan informálja a koronát az egyházpolitikai helyzetre vonatkozólag, azt szinte fölösleges bizonyítgatni.

Hiszzen köztudomású dolog, hogy a kormány azzal csikarta ki a koronától az egyházpolitikai reformjavaslatoknak az országgyűlés elő terjesztését, hogy hát az egész ország kívánja ezt.

És épen olyan köztudomású dolog az is, hogy a polgári házasság nem kell ebben az országban senkinek csak a szabadkőműveseknek.

De nem is erről akarunk itt szólni. A liberalizmus legújabb stíklieire akarjuk vonni a figyelmet.

Adatainkat három inkarátus liberális újságból merítjük: a Pester Lloyd-ból, a Pesti Hirlapból és a Magyar Hirlapból.

A liberális tábort borzasztóan konsternálta, hogy az udvari méltóságok közül többen váratlanul jöttek Budapestre a polgári házasság ellen szavazni. Eddig minden jól nevelt liberális abban a szent meggyőződésben élt, hogy az udvarnak

nincs más óhajta, mint hogy a polgári házasság megszavaztassék.

Legalább a fentvezetett s a velük egy gyékényen áruoló újságok azt mondták és biztosra vették, hogy ha az udvari méltóságok le is jönnek Budapestre, azok mint a korona nézetének képviselői fognak szavazni. S ebben véletlenül igazuk van. — A méltóságok jöttek, de a polgári házasság ellen szavazni.

Innen a liberálisok rémülte, hinc illae lacrimae, innen az a féktelen, szinte örvénygő düh, melylyel a már említett loyális hírlapok most neki rontanak a zászlós uraknak s hazaárulással meg egyéb nem szép dolgokkal vádolják.

Széchenyi Antal, Windisgrätz Lajos, Pálffy Andor, Hunyady Kálmán, Cziráky Béla s a többiek mind a legnagyobb magyarfalók, reakciónáriusok, udvaroncok, a „kamarilla“ uszályhordozói, mert véletlenül önállóan gondolkodnak, s mert igen-igen közel állván az uralkodóház tagjaihoz, nagyon jól tudják, milyen honfentartó, milyen erős „támasza“ a trónnak meg a monarchikus eszmének az a híres liberalizmus. A liberálisok nem is olyan nagyon régen a közvélemény megtévesztésével és illoyalítással vádolták Zichy Nándort, mikor ez ismeretes és magánjellegű körlevelét intézte a főrendekhez. — Most kistült, ki tévesztette meg a közvéleményt, ki az illoyális, a liberális tábor, vezéréből kezdve le az utolsó „közkatonaig“, Tisza Kálmánig.

Vajjon tudják-e a tisztelt liberálisok, hogy mikor az udvari méltóságokat most olyan minősíthetetlen módon inzultálják, tulajdonképpen az udvart, a koronát inzultálják? És vajjon képesek-e belátni, milyen következményei lehetnek az ilyen inzultusoknak lefelé is, felfelé is? Pedig a Magyar Hirlap és a Pesti Hirlap már napok óta inzultálják a konzervatív zászlós urakat.

Et nunc venio ad fortissimum.

A „Pester Lloyd“ a kormánynak ezen német szócsove hires az ő hyperloyalis olvadozásairól. Hát ugyannak a „Pester Lloyd“ tegnapi vezércikke végén a polgári házasság leszavazatának esélyéről irván ezen dült betűkkel szedett azavakkal fejezi be mondókáját: *a rendszeres ellentállás következménye csak az volna, hogy a radikálisizmus az egész vonalon és a közélet összes terén elementáris erővel kitérne.*

Kérdjük most tisztelettel: melyik táborban találjuk a radikálisizmust?

Talán a konzervatív táborban, a püspökök és a katolikus főurak, a zászlós urak táborában? Nem, hanem igenis ott találjuk a liberális táborban, melyben Wekerle testvériesen ölelkezik Eötvös Károlylyal, Szilágyi Dezso Károlyi Gáborral, Hieronymi Károly Veszter Imrével és Csáky Albin Herman Ottóval. — És kérdjük a „Pester Lloydot“: kire akar petroleur cikkével rájeazteni? Kit akar vele megfélemlíteni? Talán bennünket konzervatívokat, Magyarország tíz millió katolikusát?

Vagy talán a koronát?

S vajjon meggondolta-e megfélemlítésének következményeit? Nem gondol-e arra, hogy félemlítése esetleg a koronának is tudomására jut.

Régi igazság: akit az Isten tönkre akar tenni, annak megzavarja az elméjét.

A liberális tábor jelenleg az elmezavarodásnak ijeszítően előrehaladott stadiumában van.

Széchenyi Béla gróf, a „legnagyobb magyar“ fia a főrendiház keddi ülésén fulmináns beszédet mondott a radikális egyházpolitika mellett s egyebek közt a következő kijelentést is tette, a radikális főrendek zúgó tapasa mellett:

Vigyázzon a magyar klérus, ne hogy a szószékéről elkövetett alkotmányellenes izgatásaival önmaga alatt rendítse meg a földet.

Élénk sajnálattal konstatáljuk, ezen kijelentés után, hogy a gróf ur a radikális

árral uszik. Annál is élénkebb sajnálattal konstatáljuk ezt, mert Széchenyi István fiától minden mást vártunk volna, csak a kath. papságnak ilyen csunya s a liberális sajtótól eltanult gyanúsitását nem. Azt is konstatáljuk a fenti nyilatkozatból, hogy a gróf ur jogi ismeretei egy kissé fogyatékosak. Ha pedig ezt sértésnek venné, bizonyítsa be, hol és mikor izgattott a katolikus klerus az alkotmány ellen? Talán akkor, mikor a hitelveket, a lelkiismereti szabadságot mélyen sértő polgári házasság ellen szónokoltak a papok híveikhez? A polgári-házasság eddig még nincsen törvénybe iktatva s egy javaslat ellen egy szabad állam szabad polgárának éppen úgy áll jogában beszélni, mint jogában áll, ha neki úgy tetszik, mellette agítálni. Ha a gróf ur ezt eddig nem tudta, tudja meg most, és tudja meg azt is, hogy minden igaz magyar mélyen sajnálja, hogy a legnagyobb magyarnek fia ime a radikalizmus táborába tévedett.

Egy, az ügyösség elnöksévével politikával foglalkozó helybeli újság lelkesedésében azt írja Széchenyiről, hogy úgy beszélt, a hogy egy józan „európai beszélhet a 19-ik század végén”. Az a bizonyos lap vélotlonul oltalálta. Széchenyi Béla gróf ur csakugyan „európai”, de csak annyiban, a monnyiben 1837 febr. 3-án született Budapesten az „Európa” szállításban. Politikai felfogását tekintve pedig abba a Középsziába való a gróf ur, a melyről vagy 15 év előtt olyan nagyon érdekes könyvet írt.

## A kormány lemondása.

A „Budapesti Hirlap” tegnapi száma a következő szenzációs hírt közli:

„Az udvari méltóságoknak megjelenése a főrendiházban, értesülésünk szerint, komoly és következményeiben nagy fontosságú elhatározásra indította a Wekerle-kormányt.

Mihelyt megtörténik a főrendiházban a szavazás, mely az udvari méltóságok részvételére esetében kétségkívül a házassági törvényjavaslat elvetését fogja eredményezni, a miniszterelnök benyújtja a koronánál a kormány lemondását. Indítatva érzi magát e lépésre a kormány kizárólag az udvari méltóságoknak szavazása miatt és pedig azért, mert teljes joggal hihette, hogy ezek az urak nem fognak ezáltal megjelenni a főrendiházban. Ily értelemben történtek ugyanis, a mint velünk közlik, hogy ezek az urak Wekerle miniszterelnök előtt legutóbbi bécsi útja alkalmával. S ome kijelentések ellenére nemcsak az történt, hogy a házassági törvényjavaslatot ellenző udvari méltóságok teljes számmal lejöttek Bécsből, de megtörtént az is, hogy Nopcsa báró főudvarmester és Baresay magyar királyi testőr, — kik a törvényjavaslat mellett szavaztak volna, különböző ürügyek alatt visszatartattak a lejuveteltől. Ily körülmények mellett a kabinet valóban nem tehet egyebet, mint hogy fölmentését kéri a felségétől, a mely elhatározása, értesülésünk szerint, a szabadulvó párt vezető tagjainak egyértelmű helyesléseivel találkozik.

Hogy az udvari méltóságoknak megjelenése a főrendiház ellenzéki padjain nagy rémületet keltett a kormányban, azt már a hívtői ülésen is lehetett konstatálni, mert nemcsak a miniszterek hangulata volt nagyon nyomott, hanem a liberális főrendek is. Mindazonáltal nagy kétkedéssel fogadjuk a „Budapesti Hirlap” fenti híret, mert a tapasztalat tanítja, hogy a liberális kormányok, alkotmányos érzékük módfelett fogyatékos lévén, éppen akkor szoktak a leggyorsabban a hatalomhoz ragaszkodni, a mikor mennél gyorsabban menniük kellene. Ebben a helyzetben van jelenleg a Wekerle-kormány. Eljátszotta tekintélyét lefelé is, felfelé is és mégsem hisszük, hogy a kettős nyomásnak engedve, el fogja hagyni azt a helyét, melynek botlítására immár képtelen.

A liberális kormány mindig azzal kér-

kedett, hogy minden ízében alkotmányos és hazafias érzelmű. Hát bizonyítsa ezt most azzal, hogy megy.

## A főrendiház ülése május 8-án.

— Második nap. —

A főrendiház tegnap is általános érdeklődés között folytatta az egyházpolitikai vitát. Többen ugyan elutaztak, de a mai nap folyamán — mikorra a szavazást várják — ismét teljes számmal együtt lesznek a főrendek.

A vitának egyik kiemelkedő pontja volt Brankovics szerb patriarka beszéde, aki teljesen a hercegprimás álláspontjára helyezkedve, joghatósági szempontból is kifogást emelt a törvényjavaslat ellen. Kiváló súlyt kell még Máriássy János a volt 48-as katoná és nyug. tábornagy beszédjére, aki az „ad hoc fuzionált fallációs többség által megszavazott” törvényjavaslatot ellenzésben látja a tönbeszáddal is.

Széchenyi Béla gróf beszédje közt tömegesen tödultak a főrendek a terembe, melyet a pártoló szónokok elcsépelő beszédei alatt elhagytak. Ellene beszéltek még Desewffy Aurél és Zay Miklós, aki protestáns ember létre becsületes vágásokat mért Széchenyi Béla grófnak a klerus ellen tett meggondolatlan kifakadásaira.

A szónokokat többször zajos eljenzés jutalmazta, csak a liberális szónokok beszédjei alatt hangzott fel többször zugás az ellenzék padjairól, különösen mikor Keglevich István gróf a főrendiház reformálásáról kezdett beszélni. Széchenyi vitázkedésével lapunk más helyén szólunk. Hollán és Daruváry beszédje még saját feleiknél sem talált meleg fogadtatásra. Pedig ma ugyancsak harcokdévben volt a liberális kisebbség, tapsolt, tombolt, mintegy ezzel akarva bátorságot önteni a levert tábor gyászvitéizeibe. De megis kapták az elnöklő Szí-

## TÁRCA

### Mong-lu regéje.

Kínai regé.

A „Fejérmegyei Napló” számára írta: TIGRÁNO.  
(Folytatás.)

#### IV.

Tiant a szolgálta távoztával nagy nyugtalanság lopte meg. Bármikép bizonyosat akart tudni a dolgról, hogy hanyódo lelke nyugalmát vissza nyerje. Több ízben keresztül ment a termokon, valójában csak azért, hogy az ifju szobájához közelítsen, meghallgatni, ha valjon a szolgálta beszél e urával? A koporsó mellett elhaladva zörgést hallot, mi rémülettel töltö el. Szobájába rohant vissza. Gyortyát ragadott, hogy megnózza honnót erod a zaj? A nagyteremhez érve, a vón szolgálta találta ott mélyen aludva a kerék asztalnál, melyen az illatszerek ógtek a szertartásoknál s az áldozatok voltak olholyozvo bizonyos órákban. A vén szolgálta non birván a bort s elaludt a koporsó mellett. Tiant legalább így értelmezte a szolgálta tiszteletlen viselkedését s gyútrő nyugtalansággal tért vissza szobájába.

Másnap találkozott vele a lak tornácán hol egykedvűen járt fel s alá, legkevésbé sem gondolva arra, hogy feleletet adjon. Tiant bosszantá ez egykedvűség s némi haraggal kérdé tőle: hát így végzed el a dolgot, mit reád bízam?

Semmit sem tesz — felelé a szolgálta szárazon.  
Miért? .. elfelejtetted mire kértelek; vagy nem tudod teljesíteni?  
— Nem felejtettem el semmit; uram meg volt illetőde az ajánlaton, s legfőbb

ohaja volna e házasság, de lehetetlennek találja most, több akadály miatt, mik el nem hárihatók.

— Mond el az akadályokat. Tiant mégis legyőzhetők lesznek.

— Uram megtiltotta ugyan, hogy olmondjam azokat — mert amint mondá — téged bánthatnának; de mivel óhajtod elmondom. Lehetetlennek tartja uram a menyegzőt, míg a gyászravatal ott áll a nagyteremben; fél attól is, hogy szived még mindig első férjedhez vonzódik, ki felett a gyászszertartások még be sem fejeződtek s 40 napig fognak még tartani, de másrészt ő som pénz, som egyéb dolgotat nom hozott magával, minek folytán a menyegzőt som képes oltartani.

Csodálkozom, hogy urad legyőzhetetlennek találja ez akadályokat? Mi akadály is volna az a koporsó, melyben lelketlen test fekszik, mitől nines mit félni?

Tölem függ csak, hogy ott legyen a teremben, vagy a ház valamely rejtett zugába tóston.

Férfjemet som szerettem annyira, miként ő hiszi. Mikép is lehetno szeretni oly férjet, ki első nejét oltaszítva, azonnal másikat vott? Legutóbb is egy özvegy nővel kötött ismeretséget, kitől egy fejjér legyezöt kapott emlékül, s nem átalott azzal még dicsekedni is oltétem.

E miatt civódásunk is volt egymás között s én a legyezöt darabokra téptem. Pénzről meg miért aggódok urad?

Nem vagyok e én előg gazdag? Fogde 100 toelt előlegül, s ha urad beleegyezését adja a házasságba, úgy mindent elintézek, hogy még ma megtarthassuk menyegzőnket. A szolgálta megvitte e hírt urának, ki némi töprengés után végre beleegyezését adta a házasságba.  
Tiant határtalan szenvedély hevétől ra-

gadtatva, letette gyász ruháját s parancsára a koporsót a ház egy rejtett zugába helyezték.

Az eddig bús gyászdaloktól viszhangzó nyáriakat mintha kicsérélték volna: élénk sürgés-forgás, ragyogó fény látszott mindenütt. Tiant siettetés az előkészületeket Szines lampionok szórták szét enyhe fényüket keleti illat ártól fűszeres levegőjében a menyegzős szobának, melynek sötét ébenfa asztalán a menyegzői nagy viaszgyertya állott.

Végre megjelent Vong-tun gyöngyökkel ékített, virágos öltönyében, mely még inkább kiemelé esábitó szépségét. Így álla Tiant mellett, valóban gyönyörű párt képeztek.

Elvégezvo a menyegzői szertartásokat, melynél csak a ház régi eselődei voltak jelen, felváltva ittak a szövetség poharából.

Ezután már mint férj és feleség, a szokásos mély hajlongások között kívántak egymásnak boldogságot s a menyegzői lakomához ültek.

Vong-tun csapongó kedve élesen kivált a többi jelenlevők komoly hangulata mellett. Bárhogy akarták is, ezek nem tudtak szabadulni valami nyomasztó aggodalomtól, mely babánis félelemmel töltö el kebleiket.

Volt valami idegenszerű az éjjeli menyegzőnél; valami név nélküli sejtetem, mely jéghideg borzadályllyal töltö el őket.

Tiant ezt nem vette észre. Boldog volt nő volt, a ki szeret izzó halálos szerelemmel). Kire nézve végték elsülyedt a mult emlékeivel; nő volt.

A vén szolgálta szem meredve nézte fiatal urát, mintha bámult volna csapongó vidámságán. — Valami riasztó volt a szolgálta merev tekintetében, amint gyöngyözö homlokát nehéz kezével néha végig simitá.

Ugy látszott, rettenetes tusát viv önmagával. Miért? .. senki som tudta okát adni.  
(Folytatás következik.)











# Hekscher József bankár és váltóiroda tulajdonosához Hamburgban.

Főnyeremény  
esetleg  
500,000 márká.

SZERENCSE-  
HIRDETMÉNY.

A nyereményekért  
kezeséget  
vállal az állam.

Meghívó ama Neres-Esejyeinek (Chance-ök)  
részvételére, melyet a Hamburg állami  
biztosított nagy

**P É N Z - L O T T Ó**

nyújt és a melyen

**10 millió és 452,425 márkát**

okvetlen nyerni kell.

Ezen előnyös Pénz-Lottó nyereményei lévén törzse-  
rtileg csak 110000 sorjegyre, a következők:

A legnagyobb nyeremény esetleg 500,000 márká.

Premia	300,000 márká
1 nyeremény	á 200,000 márká
1 nyeremény	á 100,000 márká
2 nyeremény	á 75,000 márká
1 nyeremény	á 60,000 márká
1 nyeremény	á 55,000 márká
1 nyeremény	á 50,000 márká
1 nyeremény	á 40,000 márká
3 nyeremény	á 20,000 márká
5 nyeremény	á 15,000 márká
25 nyeremény	á 10,000 márká

alatt 7-szeri felosztás mellett történik.

Az 1-86 oszt. főnyeremény 50,000 márká, a 2-ik

oszt. 55,000 márká, a 3-ik oszt. 70,000 márká, a 2-ik

oszt. 75,000 márká, a 7-ik oszt. 200,000 márká és a

300,000 márkás mellényereményekkel, esetleg 500,000

márkára érkekedik.

Az 1-86 hivatalosan megállapított sorshuzasáért

egy egész eredeti sorjegyre 3 ft 50 kr.

egy fél " " " " 1 " 75 "

egy negyed " " " " " " 90 "

mely arban a bejegylitek is belefoglalhatik.

A megjelölt színházak után a résztvevők mindgyike

minden felszólítás nélkül azonnal megkapja a hivatalos

huzási lajstromot.

Az állam kincseivel ellátott sorsolási tervezet, mely a

betételekről és a nyeremények elosztásáról a 7-ik osz-

tályban felvilágosítást nyújt. Kiváratra ingyen kiliddm meg

es pedig előre.

A nyeremények kifizetése és szétküldése az értekel-

tek részére közvetlen általán eszközölték pontosan és a

leghatározottabbi titoktartás mellett.

A megrendeléseket postautalványgyal vagy

levél útján kérem.

Kiszellerván a huzások ideje, a megrendelésekkel azonnal

bizalomteljesen forduljanak legkésőbb

május 23-ig

## Vasúti új menetrend!

Ervényes 1894. évi május hó 1-étől.

Székesfejervártól Budapest felé:

Reggel 4 ó. 24 p. személyvonat indul

Budapestre érkezik 6 ó. 29 p.

Reggel 6 ó. 8 p. vegyesvonat indul

Budapestre érkezik 8 ó. 16 p.

Délután 8 ó. 49 p. gyorsvonat indul

Budapestre érkezik 10 ó. 9 p.

Délután 2 ó. 35 p. vegyesvonat indul

Budapestre érkezik 4 ó. 31 p.

Este 6 ó. 8 p. személyvonat indul

Budapestre érkezik 8 ó. 12 p. este.

Kelenföldről Győr felé reggel 8 ó. 40 p.

Kelenföldről Pécs felé reggel 8 ó. 30 p.

Budapestről Székesfejervár felé:

Reggel 7 ó. 5 p. személyvonat indul

Székesfejervárra érkezik 9 ó. 16 p.

Délbe 2 ó. 25 p. indul vegyesvonat.

Székesfejervárra érkezik 4 ó. 27 p.

Délután 5 ó. 25 p. vegyesvonat indul

Székesfejervárra érkezik 7 ó. 39 p.

Este 7 ó. 45 p. a gyorsvonat indul

Székesfejervárra érkezik 9 ó. 10 p.

Este 9 óra 25 perczkor indul

Székesfejervárra érkezik 11 ó. 33 p. éj.

Székesfejervártól Veszprém felé:

Délután 9 óra 34 p. személyv. indul

Veszprémbe érkezik 10 óra 59 p.

Kis-Czelbe érkezik 1 óra 17 p.

Délután 1 óra 35 perczkor indul

Kis-Czelbe érkezik 3 ó. 40 p.

Este 9 óra 27 p. vegyesvonat indul

Veszprémbe érkezik 11 ó. 0 p. éjjel.

Veszprémből Székesfejervár felé:

Reggel 4 óra 19 p. vegyesvonat indul

Székesfejervárra érkezik 6 óra 0 p.

Délután 7 óra 3 perczkor indul

Székesfejervárra érkezik 8 ó 30 p.

Délután 4 ó. 43 p. személyvonat indul

Székesfejervárra érkezik 5 óra 35 p.

Móóról indul Székesfejervára:

Délután 7 órákor vegyesvonat

Fehérvárra érkezik 8 ó. 22 p. d. e.

Délután 1 ó. 25 p. személyvonat

Fehérvárra érkezik 2 ó. 26 p. d. u

## ELŐFIZETÉSEK és HIRDETÉSEK

# "FEJÉRMEGYEI NAPLÓ"

hetenként háromszor megjelenő

POLITIKAI LAPRA

fölvétetnek

MÁRIÁN GYÖRGY könyvnyomdájában

Székesfejervárott, Kossuth-utca

hol mindennemű könyvnyomdai munkák rendkívül jutányos áron, tisztán és izlésesen készítettnek el.